

نموننا خولامی نه دلوفان

په تروس هاته نك عيسايي و پسيار ژي
كر: «ئهی خودان، چهند جارا برايی من
به رامبهري من گوننه ها بكت، ئه ز لي
ببورم؟ ئه ري هه تا حهفت جارا؟»

عيسا به رسقا وی دا: «ئه ز دبیژمه ته، نه
هه تا حهفت جارا و بهس، به لی هه تا
حەفتی و حەفت جارا!»

دهمی هه قالیت وی بیّت خولام ئه ژ تشته
دیت، گه لهك پی نه خوش بین و چون ئه ژ
چهنده گوتنه خودانی خو. خودانی ژي
گازی کری و گوتی: «ئهی خولامی خراب
ئهو قهر هه می من ب ته هیلا، چونکو ته
هیفی ژ من کرن. ئه ري ما نه پیډفی بی ته
دلوفانی ب هه قالی خو یی خولامه بریا،
ههروهکو من دلوفانی ب ته بری؟» خودان

گه لهك تورپه بی، دا خودانیّت قامچی، دا
زیندان بدهن، هه تا قهری خو هه میی بدت.
ئه ها دی هوسا بابی منی ئه سماني دگهل
وه كت، هه كه هه ر ئیک ژ وه ژ دل ل
برایی خو نه بورت.»

- مزگینیا مه تتی 18:21-35

چونکو پاشاتی یا ئه سمانا وهکو پاشایی
قیای حسابی دگهل خولامیت خو بكت.
دهمی دگهل وان دهست ب حسابی کری،
ئیک ژ وان یی ب دهه هزار دهرهه میّت
زیفی قهردار ئینا نك، به لی نه بی قهری
وی بدهتی، خودانی وی فهران دا، کو
وی و ژن و زاروکا و هه ر تشته کی هه ی
بیّنه فروتن، دا قهری وی رابت. قیجا
خولامه که ته سهر چوکا و گوت: «بیّهنا
خول من فره که و ئه ز دی هه می قهری
خو دم.» دلی خودانی ما ب خولامه ی قه،
قیجا بهردا و ل قهری وی بوری.

دهمی ئهو خولام دهرکه تی، چوول
هه قالی خویی خولامه بگه رییت، ئه وی ب
سه د دینارا قهردار دیت. حه فکا وی گرت
و گوت: «قهری من بده!» قیجا هه قالی
وی که ته سهر چوکا و هیفی ژیکرن و
گوتی: «بیّهنا خول من فره که دی دمه
ته.» به لی رازی نه بی و کره د زیندانی دا،
هه تا قهری خو بدت.